

LEVANT

Setmanari catalanista obrer

Numero solt, 10 cèntims
Atrassat, 15 "

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

El nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económich y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totas, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà per primer objecte la edificació de casas-xalets al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescablat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart farà las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

A fora policia encubridora

Si un fos espanyol de cor, s'horroritza al veurer las martingalas de la policia madrilenya; mes com que nosaltres no pensém com els descendents dels Reys Catòlics, d'aquells reys que volían la *unidad nacional*, contra la nostra conciencia, no es res d'estrany que dintre'l casco de Madrid hi hagi policia lladre; y dich lladre, perque'ls tribunals y el mateix Governador ho han provat; no m'agrada insultar a ningú, pero com que una vegada me vareig veure insultat per un polissón, ¿qué dich? més que polissón: un ex-governador de Barcelona, que anava a rodolons per las taulas d'un dels espectacles més o menys nacionals: d'un café cantant anomenat «Triánón», no'm fa res dir la veritat, perque lo que un any passá aquí, no es res d'estrany que passi a Madrid ab gent deshonorada, com son tots aquets polissons que han robat indirectament a molta gent honorada, per no dir al mateix Governador, que'm penso que no es de la casta dels Socias, vergonya d'Espanya y Inri per Barcelona.

No soch advocat, mes m'agradaria molt ser president d'un tribunal ahont el reo fos un quefe de policia, perque encare que m'apoyés en la lley y volgués ser defensor, no tindria més remey que condemnarlo a mort, perque si a un company de causa el condemnaren a deu anys de presiri per l'únich delict de escriurer un article, que'ls que'l van jutjar no sabían la llengua ab que en Lull hi escrigué *Lo Blanquerna*, aquest polissón merexeria la pena capital, per no dir la que en algún temps haviam tingut nosaltres, encara qu'un xich barbre, el «Boria avall».

¡Avant, poble catalá! Cada vegada se comprenen més els desfalchs de l'Estat espanyol, y no'n dup-tém, perque si els que vigilan l'ordre son els primers en robar als ciutadans pacífichs, ¿qué farán els lladres d'ofici, al contemplar tals miralls?

Sempre m'havía pensat que a Madrid hi havían lladres, però may d'aquesta categoria; y no seria res d'estrany que, si continués la cosa aixís, la malaltia s'encomanés a la gent d'alta categoria, com son els marquesos, y qui sap si ab el temps a n'els mateixos ministres, y no vull enlayrarme més, perque si arribés a n'aquest cas, els ministres no ho encomanarian a cap empresa, ni a cap particular, ni a cap companyia més o menys monopolisadora,